

16/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. február 12.

A főtanácsnok indítványa a C-829/24. sz. ügyben | Bizottság kontra Magyarország (Külföldi politikai beavatkozással szembeni védelem)

Kokott főtanácsnok: a nemzeti szuverenitás védelméről szóló törvény elfogadásával Magyarország megsértette az uniós jogot

2023 decemberében Magyarország elfogadta a nemzeti szuverenitás védelméről szóló LXXXVIII. törvényt. E törvény létrehozza a Szuverenitásvédelmi Hivatalt, amely független szerv, és amelynek feladata azon szervezetek vagy személyek azonosítása, amelyek más államok és külföldi szereplők érdekében, többek között külföldről érkező támogatás útján végzett tevékenységei befolyásolhatják a demokratikus folyamatokat és a választói akaratot, ezáltal pedig sérthetik vagy veszélyeztethetik Magyarország szuverenitását. A Hivatal széles mérlegelési jogkörrel és vizsgálati hatáskörrel rendelkezik, amelyek gyakorlása nem tartozik bírósági felülvizsgálat alá. Bármilyen információról, beleértve a személyes adatokat is, tájékoztatást kérhet, és azokat további intézkedések meghozatala céljából továbbíthatja a nemzeti hatóságoknak. Jogosult közzétenni vizsgálatainak eredményeit és éves jelentéseit.

Arra hivatkozva, hogy Magyarország megsértette az alapvető szabadságokat szabályozó elsődleges és másodlagos jog több rendelkezését, az Európai Unió Alapjogi Chartáját (a továbbiakban: Charta), valamint az általános adatvédelmi rendeletet (GDPR),¹ az Európai Bizottság kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet nyújtott be a Bírósághoz. A Bizottság nem vitatja a politikai pártok vagy jelöltjeik közvetlen vagy közvetett finanszírozásának megakadályozására, feltárására, átláthatóvá tételére, megtiltására vagy büntetőjogi szankcionálására irányuló követelmények uniós jog szempontjából való jogszerűségét. A tagállamok főszabály szerint szabadon megválaszthatják választásaikat és a választók akaratát a nem megfelelő külföldi beavatkozásokkal szemben.

Magyarország vitatja a Bizottság állításait, és arra hivatkozik, hogy szuverenitása, nemzeti identitása és biztonsága² tekintetében kizárólagos hatáskörrel rendelkezik e jogszabályok megalkotására és végrehajtására. Továbbá tagadja, hogy az Unió hatáskörrel rendelkezik e területen, valamint hogy az említett jogszabály befolyást gyakorol az uniós jog végrehajtására és érvényesítésére.

Juliane Kokott főtanácsnok azt javasolja, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy Magyarország, mivel elfogadta a nemzeti szuverenitás védelméről szóló törvényt, több szempontból nem teljesítette az uniós jogból eredő kötelezettségeit.

Úgy véli, hogy a törvény rendelkezései és az azok alapján elfogadható intézkedések befolyásolhatják az uniós jog alkalmazását. Ezen túlmenően a Hivatal vizsgálati hatáskörei jogilag kötelezőek, és befolyásolhatják az alapvető szabadságok hatálya alá tartozó, határokon átnyúló gazdasági tevékenységeket. A Magyarország által felhozott, mind a szuverenitásra, mind pedig az uniós jogra gyakorolt hatás hiányára alapított, hatáskör hiányára vonatkozó kifogást tehát el kell utasítani.

A külföldi szolgáltatókra vonatkozó követelmények, nevezetesen a Hivatal vizsgálati és közzétételi hatáskörei, valamint az ezekhez kapcsolódó együttműködési kötelezettségek közvetett hátrányos megkülönböztetést valósítanak meg. **El kell ismerni azon intézkedések jogszerűségét, amelyek többek között a más államok és külföldi szereplők érdekében végzett érdekképviseleti tevékenységek, valamint a belső demokratikus viták és folyamatok befolyásolására irányuló tevékenységek, továbbá az ilyen államok vagy szereplők részéről történő információmanipulációs és dezinformációs tevékenységek megakadályozására irányulnak. A Hivatalra ruházott hatáskörök egy része**

ugyanakkor nem áll arányban a belső demokratikus viták és folyamatok védelmének jogszerű céljával. Következésképpen Magyarország a szolgáltatásokról szóló irányelvben meghatározott több alapvető szabadságot megsértett.³

Magyarország, mivel az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtókra a tagállamukban előírtaknál szigorúbb követelményeket alkalmazott, anélkül hogy erről előzetesen tájékoztatta volna e tagállamot, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó elvet is megsértette.⁴ A külföldről származó támogatás felhasználásával megvalósuló tevékenységek korlátozása hasonlóképpen sérti a tőke szabad mozgását.⁵

Az esetleges vizsgálat megindítása és e vizsgálat eredményeinek vádakat megfogalmazó vagy megbélyegző jelentésekben való közzététele által jelentett fenyegetés, valamint a büntetőeljárás kockázata visszatartó hatással bír, és az újságírók és/vagy kiadók és sajtóorgánumok öncenzúrájához vezethet. Az anonim források azonosítására vonatkozó együttműködési kötelezettség szintén gátló hatással jár. Következésképpen a törvény rendelkezései a Chartában biztosított véleménynyilvánítás és tájékozódás szabadságába való beavatkozásnak minősülnek.⁶ Ugyanezen intézkedések megnehezítik a szervezetek és egyesületek tevékenységét, finanszírozását és céljaik megvalósítását, ami az egyesülés szabadságába való beavatkozásnak minősül.⁷ Tekintettel a Hivatal vizsgálati eljárásainak nem közigazgatási jellegére, nem nyilvánvaló, hogy a Hivatalt ténylegesen köti az ügyvéd és ügyfele közötti szakmai titoktartás. Meg kell tehát állapítani, hogy megsértették e kötelezettséget.⁸

A törvény személyes adatok feldolgozására hatalmazza fel a Hivatalt, anélkül azonban, hogy arányos, kellően egyértelmű és az elérni kívánt közérdekű célokhoz képest pontos korlátozásokat írna elő. Ennélfogva Kokott főtanácsnok úgy véli, hogy a vitatott törvény sem a GDPR rendelkezéseit,⁹ sem a Charta által garantált alapvető jogokat¹⁰ nem tartja tiszteletben.

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az uniós jogból eredő kötelezettségeit nem teljesítő tagállam ellen irányuló kötelezettségszegési eljárást a Bizottság vagy más tagállam indíthatja meg. Ha a Bíróság megállapítja a kötelezettségszegést, az érintett tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell az ítéletben foglaltakat. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem teljesítette az ítéletben foglaltakat, újabb, pénzügyi szankciók kiszabására irányuló keresetet indíthat. Mindazonáltal, amennyiben a tagállam nem tett eleget a valamely irányelv átültetésére elfogadott intézkedései Bizottságnak történő bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, a Bíróság a Bizottság indítványa alapján már az első ítéletben szankciókat alkalmazhat.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Az ismertetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047.

Az indítvány ismertetésekor készített képfelvételek elérhetők: [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 49., 56. és 63. cikke, a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i [2000/31/EK](#) irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) 3. cikke a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i [2006/123/EK](#) irányelv 14., 16. és 19. cikke, a [Charta](#) 7., 8., 11., 12., 47. és 48. cikke, valamint a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2016. április 27-i [\(EU\) 2016/679](#) rendelet (általános adatvédelmi rendelet, GDPR) 5., 6., 9. és 10. cikke.

² Az EUSZ 4. cikk (2) bekezdése.

³ Különösen a [2006/123/EK](#) irányelv 16. cikkét (a szolgáltatásnyújtás szabadsága), 19. cikkét (a szolgáltatások igénybevételének szabadsága) és 14. cikkét (a letelepedés szabadsága).

⁴ A 2000/31 irányelv 3. cikke.

⁵ Az EUMSZ 63. cikke.

⁶ A Charta 11. cikkének (1) bekezdése.

⁷ A Charta 12. cikkének (1) bekezdése.

⁸ A Chartának a 47. cikkével összefüggésben értelmezett 7. cikke.

⁹ A GDPR 5. cikkének (1) bekezdése (a személyes adatok kezelésére vonatkozó elvek), 6. cikke (1) bekezdésének e) pontja (közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges adatkezelés), 6. cikkének (2) és (3) bekezdése (az adatkezelés jogalapjai), 9. cikke (2) bekezdésének g) pontja (jelentős közérdek miatt szükséges adatkezelés) és 10. cikke (a büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és a bűncselekményekre vonatkozó személyes adatok kezelése).

¹⁰ A Charta 7. és 8. cikke.